

Eustratios, Rhodios, Themistios, Theophrastos, Psellos,
 Ephesios, Aspasios, Montecatinos, Mirandulanos, Pellegrinos,
 Accorambonos, Cremoninos, Cæsalpinos, Claramontios,
 Avicennas, Averroës, Albertos Magnos, Thomas, Scotos,
 Occamos, Durandos, Conimbricenses, Toletos, Mendo-
 zas, Fonsecas, Suarezios, Vasquezios, Arriagas, (& quis o-
 mnes enumeret?) in subsidium vocare velit.

II. Attamen ex uno fonte, inquies, hi omnes suos deri-
 vant fluvios & congeneres adeò aquas in Oceanum istum,
 quantumvis vastum, convehunt; cùm ista sententiarum è
 sectarum diversarum scholis colligendarum colluvies con-
 fusum quoddam chaos esset futura, è quo Philosophiae Ty-
 ronibus decentem hujus formam effingere foret impossibi-
 le, confundendis & ipsis ac obruendis opinionum varietate:
 quantò melius igitur esse ab uno duci quàm à multis in diver-
 sa rapi, unum κέρδος sequi, quàm, quem sequaris, in tanta
 hypothesiū multitudine statuere non posse? Respondemus,
 vera quidem hæc ex parte esse, ad rem tamen nihil facere:
 Eclecticam enim Philosophiam præ Sectaria dum commen-
 damus, non Tyrone volumus ac noviter initiatos Sectarum
 omnium scholas perreptare, & Virorum doctissimorum di-
 versas hypotheses proprio judicio excutere, ut qui judicium
 non parvum pravumq; sed liberum ac defoecatum, quale
 tyronibus non est, in re tanti momenti sub ipsum tractatio-
 nis nostræ introitum requisivimus; quemadmodum, qui
 Aristotelicam Philosophiam ex Aristotele puta ejusq; inter-
 pretibus hauriendam laudant, tyronibus certè, ut hujus Phi-
 losophi scripta & multa & obscura, nemine manuducente,
 legant, & ex interpretum variantissimis explicationibus ejus
 mentem ipsimet dijudicent, non nisi imprudentissimè in-
 jungerent: de matura ætate & judicare jam docta nobis
 sermo est, ac de docentibus magis quàm discentibus; ita ta-
 men, ut non illos tantùm dispersam longè lateq; veritatem
 philo-